

Οι Απόστολοι (Αρχιμανδρίτης Γεώργιος Κουγιουμτζόγλου)

/ [Πεμπτουσία](#)

Απόστολοι ονομάζονται οι Δώδεκα μαθητές του Κυρίου που άφησαν τα πάντα και ακολούθησαν τον Κύριο σε όλη τη δημόσια διακονία Του μέχρι της Αναλήψεως. Στη συνέχεια μετά την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος, έγιναν κήρυκες και μάρτυρες της πίστεως στον Χριστό προς λύτρωση της ανθρωπότητας από την αμαρτία και συνέβαλαν στην εξάπλωση της Βασιλείας του Θεού στη γη.

Το ιερό και τιμητικότατο αυτό όνομα δόθηκε από τον ίδιο τον Κύριο στους Μαθητές Του, όταν διανυκτέρευσε στο όρος προσευχόμενος· τότε, «προσεφώνησε τους μαθητάς αυτού, και εκλεξάμενος απ' αυτών δώδεκα, ούς και Αποστόλους ωνόμασεν...» (Λουκ. στ', 12-13).

Οι Ευαγγελιστές Ματθαίος, Μάρκος και Ιωάννης χρησιμοποιούν περισσότερο το

όνομα «οι Δώδεκα», ο δε Λουκάς και Παύλος το «Απόστολοι». Αργότερα χρησιμοποιείται η λέξη σε ευρύτερη έννοια και ονομάζονται Απόστολοι και άλλοι πλην των Δώδεκα, (οι εβδομήκοντα), αλλά και οι συνεργάτες αυτών.

Κατάλογοι των ονομάτων των δώδεκα Αποστόλων υπάρχουν τέσσερις: Ματ. ι', 2' Μαρ. γ', 13' Λουκ. στ', 14 και Πραξ. α', 13. Οι κατάλογοι αυτοί συμφωνούν μόνο στον πρώτο, τον Πέτρο και τον τελευταίο τον Ιούδα τον Ισκαριώτη. Η διαφωνία - ασυμφωνία τους οφείλεται στο γεγονός ότι οι Ιουδαίοι συνήθιζαν να έχουν δύο ονόματα και άλλοι Ευαγγελιστές αναφέρουν το πρώτο, ενώ άλλοι προτιμούν το δεύτερο.

Κατά την εκλογή των Μαθητών Του, ο Κύριος εσταμάτησε στον αριθμό δώδεκα,

γιατί όπως οι δώδεκα υιοί του Ιακώβ, οι δώδεκα Πατριάρχες, θεωρούνται οι αρχηγοί των δώδεκα φυλών του Ισραήλ, δηλαδή όλου του Ιουδαισμού, έτσι και οι Δώδεκα αυτοί πρώτοι Μαθητές του Κυρίου, έγιναν οι πνευματικοί αρχηγοί του νέου Ισραήλ, δηλαδή του Χριστιανισμού. Άλλα και διότι τα δωδέκα κουδουνάκια στο κάτω μέρος του χιτώνα του Αρχιερέως Ααρών που κουδούνιζαν, όταν βημάτιζε στη Σκηνή, τους δώδεκα Αποστόλους εδήλωναν, που ήχησαν (κουδούνισαν) και εκήρυξαν σε ολόκληρη την οικουμένη το Ευαγγέλιο της απολυτρώσεως. Γι' αυτό και ο Ωσηέ προφήτευσε ότι δώδεκα δρύες θα ακολουθήσουν τον Θεό που θα φανεί στη γη.

Εκτός από τους Δώδεκα, ο Κύριος εξέλεξε και τους «Εβδομήκοντα», οι οποίοι κατά διαλείμματα Τον ακολουθούσαν. Αυτούς απέστειλε για να προετοιμάσουν το έδαφος απ' όπου επρόκειτο να περάσει και να διδάξει (Λουκ. Γ, 1). Και ο αριθμός αυτός ανταποκρίνεται προς τους εβδομήκοντα εκείνους Πρεσβυτέρους τους οποίους ο Μωυσής, κατ' εντολή του Θεού, εξέλεξε ως βοηθούς του. Αποδεικνύεται έτσι ότι τα παραδείγματα της Παλαιάς είναι σύμφωνα με τα της Καινής Διαθήκης.

Μεταξύ των Δώδεκα ο Κύριος είχε τρεις, τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη οι οποίοι αποτελούσαν το στενότερο κύκλο Του και παρευρίσκονταν μόνο αυτοί σε εξαιρετικές περιπτώσεις, (ανάσταση της κόρης του Ιαείρου, στη Μεταμόρφωση, στην προσευχή της Γεσθημανής). Τον πρώτο, γιατί αγάπησε τον Χριστό «σφόδρα». Τον τρίτο, γιατί αγαπήθηκε από τον Χριστό «σφόδρα». Και τον δεύτερο, γιατί μπορούσε να πιεί το ποτήρι του θανάτου το οποίο και ο Κύριος ήπια.

Οι δώδεκα Απόστολοι που εξέλεξε ο Κύριος για να μύσει στα μυστήρια της Βασιλείας του Θεού, ώστε να συνεχίσουν αργότερα το έργο Του, ούτε μόρφωση είχαν ούτε από ανώτερη κοινωνική τάξη του Ιουδαισμού προέρχονταν. Όλοι κατάγονταν από την πτωχή και καθυστερημένη πολιτιστικά Γαλιλαία, εκτός από τον Ιούδα τον Ισκαριώτη, που προερχόταν από την Ιουδαία. Ήσαν άνθρωποι απλοί, βιοπαλαιστές, αλιείς στο επάγγελμα και τελώνες, αλλά με αγνά θρησκευτικά ενδιαφέροντα και με πίστη στον Θεό του Ισραήλ και στις Μεσσιανικές παραδόσεις. Οι υιοί του Ζεβεδαίου ήσαν σχετικά εύποροι, γιατί και πλοίο ιδιόκτητο είχαν και γνωριμίες με τους Αρχιερείς της Ιερουσαλήμ διατηρούσαν. Η εξωτερική τους εμφάνιση προξενούσε την εντύπωση ότι ήσαν άνθρωποι «αγράμματοι και ιδιώται» (Πραξ. δ', 13). Είχαν όμως την Αποστολικότητα: Ήσαν αυτόπτες και ακόλουθοι του Κυρίου, (γεγονός που συνιστά την εξωτερική μαρτυρία ενώπιον των ανθρώπων) και είχαν την άνωθεν κλήση και αποστολή (εσωτερικό γνώρισμα της αποστολικότητας). Τ' ανωτέρω σημαίνουν ότι η αυθεντία των Αποστόλων, κατά τη δράση τους στην Εκκλησία, στηριζόταν στον ίδιο τον Θεό. Έτσι συνέχισαν το έργο του Διδασκάλου τους κινούμενοι διαρκώς από πόλη σε πόλη και χειροτονούντες

κατάλληλους διαδόχους.

Αυτούς τους δώδεκα ιερούς Αποστόλους έχουμε χρέος όλοι οι Χριστιανοί να τιμούμε και να γεραίρουμε σαν φωστήρες του κόσμου, κήρυκες της ευσέβειας και καταλύτες της πλάνης. Και κάνω απ' όλα να τους γνωρίζουμε.

Πρώτος Απόστολος είναι ο Πέτρος, ο κορυφαίος των Αποστόλων, ο οποίος προηγουμένως ονομαζόταν Σίμων. Ήταν έγγαμος ψαράς, αγράμματος, αδελφός του Ανδρέα του Πρωτοκλήτου, από τη Βηθσαιδά της Γαλιλαίας, υιός του Ιωνά.

Αυτόν τον Απόστολο μακάρισε ο Κύριος και τον ονόμασε Πέτρο, ενώ την πίστη του απεκάλεσε πέτρα πάνω στην οποία απεφάσισε να οικοδομήσει την Εκκλησία Του. «Μακάριος ει, Σίμων Βαριωνά... συ ει Πέτρος, και επί ταύτη τη πέτρά οικοδομήσω μου την εκκλησίαν, και πύλαι άδου ου κατισχύσουσιν αυτής» (Ματ. ιστ', 17, 18).

Εκήρυξε το Ευαγγέλιο πρώτα στην Ιουδαία και Αντιόχεια ακολούθως στη Μικρά Ασία και κατέληξε στη Ρώμη. Επειδή εκεί ενίκησε με υπερφυσικό τρόπο το μάγο Σίμωνα, σταυρώθηκε από τον αυτοκράτορα Νέρωνα κατακέφαλα, (πάνω τα πόδια - κάτω το κεφάλι), όπως ο ίδιος το ζήτησε και έτσι έλαβε το άφθαρτο στεφάνι του μαρτυρίου, μεταξύ των ετών 66 και 69, αφού άφησε δύο καθολικές επιστολές στην Εκκλησία του Χριστού.

Δευτερος είναι ο Ανδρέας, ο Πρωτόκλητος, ο αδελφός του Πέτρου.

Υπήρξε ενωρίτερα μαθητής του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου, αλλά τον εγκατέλειψε για να ακολουθήσει τον Χριστό. Προσέλκυσε και τον αδελφό του λέγοντας: «Ευρήκαμεν τον Μεσσίαν». Θεωρείται ιδρυτής της Εκκλησίας της Κων/πόλεως.

Εκήρυξε το Ευαγγέλιο σε όλα τα παραθαλάσσια μέρη της Μαύρης θάλασσας, Βιθυνίας και Βυζαντίου. Αργότερα μέσω Θράκης και Μακεδονίας κατήλθε μέχρι την Αχαία. Στην Πάτρα ενήργησε πολλά θαύματα και επειδή πολλοί πίστευαν στον Χριστό ο Ανθύπατος της πόλεως Αιγεάτης εκάρφωσε τον Απόστολο του Χριστού σε ένα Σταυρό ανάποδα κι' εκεί παρέδωσε το πνεύμα του. Το λείψανό του μετά από πολλά χρόνια μεταφέρθηκε στο Ναό των Αγίων Αποστόλων Κωνσταντινουπόλεως.

Τρίτος Απόστολος είναι ο Ιάκωβος, ο του Ζεβεδαίου, αδελφός του Ιωάννου του Θεολόγου και Ευαγγελιστού. Είναι ο τρίτος της τριάδος Απόστολος, τον οποίον ο Κύριος ελάμβανε μαζί με τον Πέτρο και Ιωάννη ιδιαιτέρως στις προσευχές, αλλά και στη Μεταμόρφωσή Του.

Εκήρυξε το Ευαγγέλιο σ' ολόκληρη την Ιουδαία. Ο Ηρώδης όμως ο Άγρίππας για

την πολλή παρρησία που είχε, τον εθανάτωσε με μαχαίρι το 44 μ.Χ. και έτσι έγινε ο δεύτερος μάρτυρας της πίστεώς μας μετά τον Πρωτομάρτυρα Στέφανο (43 μ.Χ.).

Τέταρτος είναι ο Ιωάννης ο Ευαγγελιστής και Θεολόγος, αδελφός του Ιακώβου. Είναι ο Απόστολος που αγαπήθηκε από τον Χριστό «σφόδρα» και ο επιπεσών επί το στήθος Αυτού. Ο Ιωάννης έχει λάβει τα περισσότερα επίθετα: Απόστολος, Ευαγγελιστής, Θεολόγος, Μαθητής της αγάπης, Ηγαπημένος μαθητής, Επιστήθιος, Παρθένος, Βοανεργές - υιός της Βροντής.

Εκήρυξε το Ευαγγέλιο στη Μικρά Ασία. Εξορίστηκε στην Πάτμο, όπου πλήθη απίστων προσήλθαν στο Χριστιανισμό. Όταν επέστρεψε στην Εφεσο αναπαύθηκε εν ειρήνη (περίπου 95 χρονών). Ενωρίτερα μας άφησε το Ευαγγέλιό του, τρεις Καθολικές επιστολές και την Αποκάλυψη.

Πέμπτος Απόστολος του Χριστού είναι ο Φίλιππος ο από Βηθσαιδά της Γαλιλαίας, συμπατριώτης του Ανδρέου και Πέτρου.

Είναι αυτός που είπε στο Ναθαναήλ «ον έγραψε Μωσής και Προφήται ευρήκαμεν, Ιησούν τον υιόν του Ιωσήφ τον από Ναζαρέτ» (Ιω. α', 46).

Εκήρυξε το Ευαγγέλιο στη Μικρά Ασία (Λυδία και Μυσία) και στην Ιεράπολη μαζί με τον Βαρθολομαίο (Ναθαναήλ) και την αδελφή του Μαριάμνη. Μαρτύρησε τρυπημένος στους αστραγάλους και καρφωμένος σ' ένα ξύλο στην Ιεράπολη. Λόγω σεισμού που ακολούθησε οι συνοδοί του αφέθησαν ελεύθεροι.

Έκτος είναι ο Βαρθολομαίος ή Ναθαναήλ. Όταν ο φίλος του Φίλιππος του είπε για τον Χριστό τ' ανωτέρω και πλησίασε, ο Χριστός τον προϋπάντησε λέγοντας: «Ίδε αληθώς Ισραηλίτης, εν ω δόλος ουκ έστι» (Ιω. α', 48).

Εκήρυξε το Ευαγγέλιο στους Ινδούς, οι οποίοι ονομάζονταν Ευδαίμονες και τους παρέδωσε το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον. Από τους απίστους όμως σταυρώθηκε στην Ουρβανούπολη. Εκεί παρέδωσε το πνεύμα του και έλαβε το στέφανο του μαρτυρίου.

Έβδομος Απόστολος είναι ο Θωμάς που λεγόταν και Δίδυμος.

Είναι ο Μαθητής που για την απιστία του είπε ο Κύριος: «Μη γίνου άπιστος, αλλά πιστός» (Ιω. κ', 27) και αυτός ψηλαφώντας Τον είπε: «Ο Κύριός μου και ο Θεός μου» (κ', 28).

Εκήρυξε το Ευαγγέλιο του Χριστού στους Παρθους, Μήδους, Πέρσες και Ινδούς. Ο Βασιλεύς των τελευταίων, επειδή ο Θωμάς εβάπτισε και τον υιό του, τον φυλάκισε

και τελικά τον καταδίκασε σε θάνατο: Οι στρατιώτες τον κατατράπησαν με τις λόγχες τους.

Όγδοος είναι ο Ματθαίος, ο Τελώνης, αδελφός του Ιακώβου του Αλφαίου. Είναι αυτός που ακολούθησε τον Χριστό αφού εγκατέλειψε «την υπηρεσίαν του». Μετά το μεγάλο δείπνο που προσέφερε στον Χριστό έγινε Απόστολος και Ευαγγελιστής. Το Ευαγγέλιό του το έγραψε στην Αραμαϊκή γλώσσα οκτώ χρόνια μετά την Πεντηκοστή, αργότερα όμως μεταφράστηκε στα Ελληνικά.

Εκήρυξε το Ευαγγέλιο στους Παρθους και Μήδους στους οποίους ίδρυσε Εκκλησία, μετά από πολλά θαύματα που έκανε σ' αυτούς. Τελικά θανατώθηκε από τους απίστους διά πυράς.

Ένατος είναι ο Ιάκωβος ο υιός του Αλφαίου, αδελφός του Λευί δηλ. του Ματθαίου. Λέγεται και Ιάκωβος ο μικρός, προς διάκριση από τον Ιάκωβο το μεγάλο, τον αδελφό του Ιωάννου, αλλά και προς διάκριση από τον Ιάκωβο τον Αδελφόθεο.

Ο τόπος στον οποίο εκήρυξε ο Απόστολος Ιάκωβος δεν είναι εξακριβωμένος. Αναγράφεται ότι εκήρυξε στα έθνη και ονομάστηκε σπέρμα θείο. Κηρύττοντας και ελέγχοντας τους απαίδευτους λαούς κρεμάστηκε σε σταυρό και έτσι παρέδωσε την ψυχή του στον Θεό.

Δέκατος Απόστολος είναι ο Σίμων ο Κανανίτης δηλ. ο Ζηλωτής, από την Κανά της Γαλιλαίας. Ο Σίμων ανήκε στο κόμμα των Ζηλωτών (που στα Αραμαϊκά ο ζηλωτής λέγεται Kanana και με Ελληνική κατάληξη Κανανίτης = Ζηλωτής) και διατήρησε την ονομασία του αυτή και ως Απόστολος, (όπως και ο Ματθαίος ο Τελώνης).

Εκήρυξε το Ευαγγέλιο του Χριστού στη Μαυριτανία και γενικά στην Αφρική. Τελικά μαρτύρησε με σταυρικό θάνατο.

Ενδέκατος είναι ο Ιούδας Ιακώβου, τον οποίο ο Ματθαίος ονομάζει Λεββαίο ή Θαδδαίο. Ο Ιούδας, δηλαδή αυτός διακρινόμενος από τον Ιούδα τον Ισκαριώτη, τον προδότη, είναι αδελφός του Ιακώβου του Αδελφοθέου και επομένως υιός του Ιωσήφ του μνήστορος. Άρα είναι «αδελφός» του Κυρίου. Λεββαίος σημαίνει θαρραλέος και Θαδδαίος (στα Αραμαϊκά) σημαίνει μεγάλθυμος, μεγαλόψυχος. Είναι συγγραφέας της Καθολικής επιστολής Ιούδα.

Εκήρυξε το Ευαγγέλιο στη Μεσοποταμία και εφώτισε τα ευρισκόμενα στη χώρα αυτή έθνη. Πήγε και στην Εδεσσα, όπου εθεράπευσε τον Τοπάρχη. Τελικά τον κρεμάσανε και τον θανάτωσαν με εκτοξευόμενα βέλη.

Δωδέκατος Απόστολος του Χριστού είναι ο Ματθίας, στη θέση του προδότη Ιούδα.

Μετά την Ανάληψη του Κυρίου, οι Απόστολοι, αφού επιλέξανε δύο, τους καταλληλότερους από τους εβδομήκοντα Αποστόλους, έβαλαν κλήρο «και προσευξάμενοι... έπεσεν ο κλήρος επί Ματθίαν και συγκατεψηφίσθη μετά των ένδεκα Αποστόλων» (Πραξ. α', 24.26).

Εκήρυξε το Ευαγγέλιο του Χριστού στην Αιθιοπία και αφού υπέμεινε πολλά βασανιστήρια από τους απίστους παρέδωσε την ψυχή του στα χέρια του Θεού.

Οι ανωτέρω πανεύφημοι Απόστολοι, οι δώδεκα και οι ανήκοντες στον ευρύτερο κύκλο των εβδομήκοντα, μαζί με τις σεπτές Μυροφόρες και πιστές ακόλουθες του Κυρίου, αυτοί όλοι, που ήσαν εκατόν είκοσι (120) στον αριθμό (Πραξ. α', 15), πρέπει να γνωρίζουμε ότι δεν εβαπτίστηκαν με το βάπτισμα δι' ύδατος, αλλά βαπτίστηκαν την ημέρα της Πεντηκοστής «εν Πνεύματι Αγίω».

Πρώτον γιατί ο Ευαγγελιστής Ιωάννης λέγει φανερά ότι ο Ιησούς δεν έβαπτιζε «...ο Ιησούς ουκ έβαπτιζε, αλλ' οι Μαθηταί αυτού» (Ιω. δ', 2) και δεύτερον γιατί ο μεν Πρόδρομος εκήρυξε λέγοντας για τον Κύριο: «Εγώ μεν βαπτίζω υμάς εν ύδατι, αυτός δε βαπτίσει υμάς εν Πνεύματι Αγίω και πυρί» (Λουκ. γ', 16), ο δε Χριστός το εβεβαίωσε λέγοντας: «Ιωάννης μεν έβαπτισε ύδατι, υμείς δε βαπτισθήσεσθε εν Πνεύματι Αγίω ου μετά πολλας ταύτας ημέρας» (Πραξ. α', 5). Η υπόσχεση αυτή του Κυρίου πραγματοποιήθηκε την ημέρα της Πεντηκοστής: «Και εγένετο άφνω εκ του ουρανού ήχος ώσπερ φερομένης πνοής βιαίας... και ώφθησαν αυτοίς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ωσει πυρός, εκάθισε τε εφ' ένα έκαστον αυτών και επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος Αγίου» (Πραξ. β', 2-4). Γι' αυτό δεν χρειάστηκαν άλλο βάπτισμα. Το ίδιο πιστοποιεί και ο θείος Γρηγόριος ο Παλαμάς λέγοντας ότι το υπερών στο οποίο κατήλθε το Άγιον Πνεύμα, έγινε κολυμβήθρα στην οποία βαπτίστηκαν όλοι οι Απόστολοι και οι λοιποί εκεί ευρισκόμενοι. Αλλά και ο Άγιος Χρυσόστομος, στην ερμηνεία του Ευαγγελίου, αναφέρει ότι οι Απόστολοι βαπτίστηκαν από το βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος κατά την ημέρα της Πεντηκοστής.

1. Ο Άγιος Νικόδημος, δεύτερο Απόστολο, αναφέρει, τον Παύλο, το σκεύος εκλογής του Χριστού, ο οποίος υπερνίκησε όλους τους Αποστόλους στο ζήλο της πίστεως και στους κόπους. Αυτός εκήρυξε τον Χριστό από Ιεροσολύμων μέχρι του Ιλλυρικού, όπως ο ίδιος αναφέρει και έφθασε στη Ρώμη αποκεφαλίστηκε.

Πηγή: agiazoni.gr